

Presentar-se a Europa

Si en algun àmbit té ara sentit anar junts és a les europees, però parlar de llistes sense unitat estratègica és passar l'arada davant dels bous. Avui també són notícia Poble Lliure a Waterloo, Iñigo Urkullu i Quim Torra, la interpretació de les enquestes, Adolescents a IcatFM, els joves de SCC, Ràdio Barcelona i l'abat Escarré

Carles Puigdemont va aparèixer ahir, de nou, com l'abanderat de la unitat independentista (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166679/puigdemont/absolutament/disposat/ser/numero/dos/junqueras/europees?rlc=p1>). El president a l'exili va proposar-se des dels micròfons de Catalunya Ràdio, i en una oferta que no havia treballat prèviament amb els interpel·lats (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166686/puigdemont/no/havia/comunicat/ni/junqueras/ni/cup/oferta/anar/junts/europees>), com a possible número dos d'Oriol Junqueras -que seria cap de llista però tindria moltes més limitacions per fer campanya des de la presó- a les europees de maig. Va afegir, fins i tot, que Anna Gabriel, exiliada a Suïssa -fora de la UE- seria ideal com a tercera. Les assemblees de la CUP estan encara molt dividides sobre si han de presentar-se i dissabte passat a Perpinyà la decisió es va ajornar, però per ara pesa més no concórrer. Ho explica **Aida Morales** en aquesta informació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166662/assemblees/cup/es/decanten/dividides/no/europees>).

Hi ha també un cert debat sobre les possibilitats que tindrien de presentar-se i exercir com a eurodiputats els presos polítics i exiliats. **Sara González** ha consultat diversos experts i ens avancen algunes conclusions (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166736/tots/esculls/junqueras/puigdemont/ser/eurodiputats>) a tenir molt en compte a l'hora de valorar escenaris.

ERC i la CUP posen moltes pegues a la idea, ja que hi veuen un intent de l'espai postconvergent de preservar el seu projecte polític d'un mal resultat electoral al maig i de carregar el mort de la falta d'unitat als adversaris si la idea no prospera. Però si en algun àmbit tindria sentit ara la llista conjunta del republicanisme, és a les europees, ja que després els eurodiputats podrien actuar per separat en els temes sectorials i no caldria formar cap govern. Tindria sentit no tant pel missatge que s'enviaria a les cancelleries (segurament els són iguals tres eurodiputats que cinc independentistes i si arriben a Estrasburg junts o separats) sinó pel que arribaria a Madrid, que per ara es nega a qualsevol mena de negociació política que incorpori un referèndum, i per la percepció país endins. La participació a les europees és menor i l'impacte de la llista podria aconseguir superar el 50% dels vots. Si la CUP en formés part, difícilment es podria escapar vot pels "extremes" com va passar-li a Junts pel Sí el 2015.

Parlar de llistes és, però, passar l'arada davant dels bous. El normal seria que el diàleg entre els partits, que hi és però no avança al ritme desitjat, donés fruits i s'avalués després si és necessari o no presentar-se junts i quin efecte pot tenir. Deu ser, però, demanar massa als implicats. En tot cas els que sí que avui volen parlar de projecte i de quin contingut té la unitat són els representants de Poble Lliure, un dels partits que integren la CUP. A diferència del sector oficialista (i afí a Endavant) ells no tanquen la porta al Consell per la República i al Procés Constituent i seran aquest matí a Waterloo per parlar-ne amb Puigdemont i Toni Comín. Ho explica **Aida Morales** en aquesta informació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166741/poble/lliure/aborda/avui/amb/puigdemont/seva/implicacio/al/consell/republica>). Sobre la necessitat de fer plans, en aquest cas de resposta a la sentència que vindrà del Suprem, per l'1-O escriu aquesta opinió (<https://www.naciodigital.cat/opinio/18634/imaginar/despr>) Francesc-Marc Àlvaro. I **Carles Bellsolà** escriu a *La veu de Nació* (<https://www.naciodigital.cat/opinio/18633/qui/va/donar/ordre>) sobre les declaracions dels policies (i l'assumpció de responsabilitat) per la repressió en la jornada del

referendum.

Què volen els catalans? El diàleg entre la Generalitat i l'Estat està embarrancat, però, tot i això, els darrers dies han aparegut enquestes a *El Periódico*

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/165849/nom/27/catalans/vol/referendum/sobre/autogovern/proposa/sanchez>) i *La Vanguardia*

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/165783/43/dels/espanyols/veuria/amb/bons/ulls/referendum/pactat/catalunya>) que conclourien, d'acord amb com les presentaven a les seves portades

aquests mitjans, que la ciutadania ha passat pàgina del capítol de l'autodeterminació i exigeix al Govern que espremi les possibilitats d'un altre encaix, ja sigui en forma de nou Estatut o d'una reforma del finançament. Fins a quin punt això és així o s'han retorçat les dades perquè ho sembli?

Roger Tugas s'hi capbussa i en fa una lectura força diferent

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/166730/autodeterminacio/deixat/ser/realment/prioritat/dels/catalans>) de la dels que els van encarregar, en aquesta anàlisi que us aconsello. Per cert que ja que

parlem d'encaix avui Quim Torra es reuneix amb un autèntic expert en el tema, el lehendakari Íñigo Urkullu, que en la fase final de l'octubre català va tenir un paper clau com a mediador intentant conduir Puigdemont a convocar eleccions. Serà a Vitòria i **Oriol March** explica que el president català pretén ara que el lehendakari faci d'obrellaunes

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/166727>) per una "solució democràtica".

Entre hormona i hormona, neurona! Abans ningú volia ser adolescent. Ara fins i tot els agrada definir-se'n (els passa una mica com als *millennials*) i, per sort, són cada cop més directes i agosarats. *Adolescents.cat* (<http://www.adolescents.cat/>) és un dels portals vinculats a

NacióDigital i està adreçat a aquest públic. Ara fan el salt a la ràdio, concretament a

IcatFM. Presentat pel periodista **Roger Carandell** i els *instagramers* **Juliana Canet**

(<https://www.instagram.com/animalliureojuliyuli/>) i **Joan Grivé**

(<https://www.instagram.com/sir.joan/>), tindrà convidats de referència pel públic jove i abordarà les qüestions que més els importen i preocupen: Internet, sexualitat, *bullying*, alimentació, amics... Tot, amb un llenguatge directe, carregat de bon humor, i amb la millor companyia. Entre els col·laboradors habituals hi haurà *youtubers* i *instagramers* de renom com **Pol Gise**

(<https://www.instagram.com/polgise/>) i **Long Li Xu** (https://www.instagram.com/long_lixue/).

El programa *AdolescentsiCat* s'estrenarà aquest diumenge 18 de novembre a les 21 hores a l'FM, però també Youtube, Instagram i Spotify. El que tota la vida n'havíem dit per terra, mar i aire vaja... Molta sort!

Vist i llegit

Qui en té la culpa de les faltes d'ortografia? És l'únic problema del nostre sistema educatiu? O només és la punta de l'iceberg dels problemes per expressar-se en públic o per redactar un escrit mínimament entenedor? És prou exigent el nostre sistema educatiu? Som honestos a l'hora d'avaluar-lo? Són algunes preguntes i inquietuds que aborda amb encert i criteri la filòloga **Isabel Crespi** en aquest article (<https://www.nuvol.com/opinio/les-faltes-si-aquest-fos-el-problema/>) a *Núvol.com*. No és gens complaent però és propositiva.

El passadís

Societat Civil Catalana s'ha fixat com a objectiu estratègic disposar d'una eficaç branca juvenil. El president de l'entitat, José Rosiñol, va encarregar a l'analista polític Fernando Carrera que assumís la direcció de la secció de joves i s'hi ha dedicat de ple. Carrera es va trobar amb un grup molt reduït i desorganitzat, i amb unes actituds radicalitzades en les formes. En uns mesos ha aconseguit **reunir una cinquantena de joves unionistes i convençuts**, que ha aplegat en quatre àrees d'acció: intel·lectual, social, reivindicativa i universitària. L'objectiu per als propers mesos és arribar al centenar de membres. Fonts properes a SCC asseguren que aviat se'n sentirà a parlar. Veurem si se'n surt.

L'efemèride

Tal dia com avui es compleixen 55 anys de les famoses declaracions a *Le Monde* en favor de la democràcia de l'abat de Montserrat **Aureli Maria Escarré**. D'admirador del dictador Franco, el benedictí va passar a criticar-lo públicament en un moment en el qual l'oposició al règim encara es feia sentir poc, sobre tot dins l'Església, que n'havia beneït la "croada" contra la República el 1936. Escarré es va haver d'exiliar per les seves paraules. Aquest reportatge (<http://www.ccma.cat/tv3/alcanta/programa/Ciutada-Escarre/video/3486810/>) del *Sense Ficció* de TV3 ens apropa a la seva figura, que també té ombres tal com podeu llegir en aquest altre (http://www.ara.cat/cultura/Aureli-Escarre-martir-opportunista_0_455954416.html) que va escriure Sílvia Marimon a l'*Ara*.

L'aniversari

Avui que s'entreguen a Barcelona els Premis Ondas de la ràdio és oportú l'aniversari de la important empresa periodística que els organitza: **Ràdio Barcelona**. Nascuda l'any 1924, i inaugurada amb la veu de la locutora Maria Sabater (<https://www.youtube.com/watch?v=48KEfL-QYus>), l'emissora, ara propietat de la cadena Ser, va ser la primera d'Espanya en tenir llicència per emetre (d'aquí la denominació EAJ1). L'emissora de Prisa li va dedicar aquest especial (<https://www.youtube.com/watch?v=yLESGKyTA6w>) conduït per Iñaki Gabilondo amb motiu dels 90 anys.

Ferran Casas i Manresa
subdirector de NacióDigital

? (<http://www.naciodigital.cat/noticia/117667/13/octubre/veiem/tribunals/nou>)

Vols rebre El Despertador de **NacióDigital** cada matí al teu correu electrònic?

Fes clic aquí per subscriure't-hi (<http://www.naciodigital.cat/despertador>)